

Arrest

nr. 141 164 van 17 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die loco advocaat V. ANDRIES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 10 september 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 24 september 2013 ter kennis wordt gebracht, is de in casu bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting betwisten de partijen niet dat verzoeker op 13 februari 2015 in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie in het kader van een aanvraag tot gezinshereniging met een burger van de Unie. De Raad stelt vast dat de rechtstoestand van verzoeker, nu hij door het bestuur in het bezit is gesteld van een attest van immatriculatie, fundamenteel is gewijzigd. Verweerder heeft verzoeker zo een tijdelijk verblijfsrecht toegestaan, wat impliceert dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker werd opgeheven. Dit bevel om het grondgebied te verlaten is zo onverenigbaar met het nadien aan verzoeker afgegeven attest van immatriculatie (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Noch verzoeker noch verweerder betwist ter zitting dit gegeven.

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoeker nog heeft bij het thans voorliggende beroep – gelet op het gegeven dat hij in het bezit is gesteld van een tijdelijke verblijfstitel – stelt verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid. Hij duidt niet welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog kan sorteren. Hij toont aldus niet aan dat hij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van de thans bestreden beslissing. Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het gegeven dat verzoeker huidige procedure heeft ingeleid en het gegeven dat verzoekers rechtstoestand is geweigerd ingevolge een door hem naderhand opgestarte verblijfsprocedure, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS